

Следъ бързото намаляване на дубровнишките колонисти въ Пловдивъ къмъ срѣдата на 17 в. намаляло и участието на града въ търговията съ кожи. Останалитѣ дубровчани се ограничили да обхождатъ предимно областта между Силистра и Провадия, които градове останали до края на сѣщия вѣкъ главнитѣ тържища съ кожи въ българскитѣ земи. Изобщо търговията съ кожи на пловдивския пазаръ била тѣсно свързана съ тържищата въ Силистра и Провадия.

Отъ изложението, засѣгаще пловдивското тържище, се вижда, че единъ отъ главнитѣ пазари на кожи е билъ гр. Силистра. Ранното заселване на дубровчанитѣ въ този градъ¹⁾ свидетелствува за сигурнитѣ печалби, които кожарската търговия гарантирала на тѣзи, които сж се били ангажирали съ нея.

Първитѣ сведения за износа на кожи отъ Силистра сж отъ преди 1590 г. Въ града е имало вече нѣколцина дубровчани, които сж търгували съ кожи. Като старъ и добре населенъ градъ, Силистра билъ известенъ съ силно развита кожарска промишленостъ. Произвеждани сж били твърде много сахтияни, които намирали добъръ пазаръ въ Италия. Въ това производство било ангажирано значителна частъ отъ турското население, което преобладавало въ града. Още първитѣ сведения, които сж запазени за тази търговия, засѣгатъ дубровчанитѣ. Въ търговската книга на Рести е отбелязано едно негово задължение произходящо отъ доставка на кордовани отъ Силистра.²⁾

Къмъ 1590 г. значителна частъ отъ изнесенитѣ кожи отъ силистренско били ангажирани отъ дубровнишките търговци живущи въ София. Андрея Рести, роднина на Бенедето Рести, съ когото той билъ въ съдружие въ износа на кожи, ималъ своя фактория въ Силистра а седалището на своята търговия — въ Дубровникъ, за гдето и отправялъ по-голѣмата частъ отъ експортиранитѣ кожи. Отъ книгата на софийския търговецъ Рести научаваме, че въ Силистра имало мнозина българитърговци, които сжщо продавали кожи. Такива били: Коста Димовъ³⁾, Мишо Димитровъ⁴⁾, Яни Кацовъ⁵⁾, Анастасъ, синъ на Георги Карамановъ⁶⁾, Пульо Амановъ, Нико Кировъ⁷⁾, Киро Пульовъ⁸⁾, Яни Гиновъ и Яни Гиота, Стано Яневъ (Яни), Яни Мановъ⁹⁾, Мицо Тодоровъ¹⁰⁾ и др. Повечето отъ тѣзи търговци сж купували манифактура, срещу която продавали сурови кожи. Всѣки отъ тѣхъ, обаче, продавалъ по отдѣлно малки количества кожи. Така на 25 септемврий 1592 г. Мишо Димитровъ продалъ 21 волски

¹⁾ Още презъ 1581 г. въ една релация до католишката пропаганда въ Римъ сж споменати нѣколцина дубровчани — търговци, ср. *Fermendžin*, ц. с 6, 10.

²⁾ „Cordovani di Silistra e Russi deve dare aspri 29349 . . .“ *Resti* f. 5. Това е дебитното салдо на Рести за кордовани доставени още преди 1590 г. за които имало специално открита партия въ старата търговска книга на Рести. Тази последната, обаче, е загубена.

³⁾ „Costa Dimov di Silistra... *Resti*, f. 9.

⁴⁾ п. т. f. 11 V^o, 44, 49.

⁵⁾ п. т. f. 13.

⁶⁾ п. т. 13 V^o, 70.

⁷⁾ „Nicho Cirov in Silistra...“ f. 79.

⁸⁾ п. т. 61, 92.

⁹⁾ п. т. 73. 101.

¹⁰⁾ „Mizo Todorov di Silistria deve dare addi 15 Marzio aspri 2320 . . .“ f. 78.